

Organizația Națiunilor
Unite pentru Educație,
Știință și Cultură

Comisia Națională
a României
pentru UNESCO

Academia UNESCO a Tinerelor Femei

Lupta Împotriva Xenofobiei, Extremismului și Agresiunii

Cum putem ajuta?

educarea copiilor
luarea unei **atitudini umane**
acceptarea **diversității**
a da valoare altor culturi
dialogul liber
combaterea agresiunii

BUCUREȘTI 2017

Echipa CNR UNESCO: Dragoș Niță - expert subcomisia Știință, Iris Constantin - expert subcomisia Comunicare și Informare, Daniela Popescu - expert subcomisia Programe Interdisciplinare, Iulia Jugănar - Director Economic, Prof. Univ. Dr. Ani Matei - Secretar General, Cristina Molea - referent, Cristina Butescu - expert subcomisia Educație

Academia UNESCO a Tinerelor Femei 2017: Lupta Împotriva Violenței, Xenofobiei și Agresiunii 23 - 29 August

Ziua 1 - 23 August 2017

19:00 - 20:30 - Ceremonia de deschidere la Institutul Cultural Român Vernisajul expoziției artistei Carmen Emanuela Popa, „56 Route”

Ziua 2 - 24 August 2017

9:30 - 13:30 - Modul: „Atitudini împotriva extremismului și violenței”
Moderator: Andreea Buzec, project manager, consultant și trainer în sectorul non-guvernamental Fundația Parteneri pentru Dezvoltare Locală
15:30 - 16:30 - Vizită la sediul Genpact
17:00 - 18:30 - Vizionare film „L'enfant du diable”/ „The Devil's Child”/ „Copilul diavolului” de Marion Le Roy Dagen

Ziua 3 - 25 August 2017

9:30 - 10:00 - Prezentarea Centrului UNESCO pentru Femei și Pace în Țările din Balcani, de Maria-Ekaterini Papachristopoulou-Tzizikosta (președinte, Comisia Elenă pentru UNESCO)
10:00 - 13:30 - Modul și training: „Dialog intercultural”
Moderator: Rodica Precupețu, expert independent în drepturile omului, minorități naționale, relații interetnice și dialog; fost expert guvernamental în Guvernul României, Departamentul Relații Interetnice
15:30 - 16:30 - Prezentarea întreprinderii sociale, Proiectul brutăriei MamaPan, de Irina Sorescu (președinte executiv, MamaPan)
16:30 - 18:30 - Vizită la Uniunea Elenă din România (găzduită de Dragoș Gabriel Zisopol, membru al Parlamentului)

Ziua 4 - 26 August 2017

9:30 - 13:30 - Modul: „PR și Comunicare Organizațională”
Moderatori: Yannick Le Guern și Laura Petrache, CEO și fondatori la B1-AKT Leading Sustainable Strategies and Paragon Communication Paris
15:30 - 16:00 - Prezentarea activităților Centrului UNESCO din Torino: Lupta pentru egalitatea de gen, de Barbara Costabello, șefa Secțiunii Tineret a Centrului UNESCO din Torino, Italia

Ziua 5 - 27 August 2017

9:30 - 13:30 - Masă Rotundă cu Susana Pletea, Director Editorial BURDA România
15:30 - 18:30 - Proiectul „Metamorfoze”, ediția a 9-a - „Simboluri ale Identității Europene”, proiect al Clubului Alumnus pentru UNESCO
Moderator: Anca Dumitrescu, fost membru în staff-ul UNESCO Paris și participant la edițiile anterioare ale proiectului „Metamorfoze”

Ziua 6 - 28 August 2017

17:00 - 18:15 - Tur de oraș
18:30 - 21:00 - Ceremonie de închidere și cocktail la Comisia Națională pentru UNESCO a României Expoziție Carmen Emanuela Popa „Contemporary Unknown Soldier”/ „Soldatul Necunoscut Contemporan”

Academia Tinerelor Femei în contextul UNESCO

Intitulat sugestiv *Academia UNESCO a Tinerelor Femei - lupta împotriva xenofobiei, extremismului și agresiunii*, evenimentul se înscrie în preocupările actuale ale prestigioasei organizații internaționale UNESCO. Sintagma de „academie” dorește să confere acestui eveniment atribute de perenitate, de continuitate și de consecvență pentru promovarea luptei împotriva fenomenelor globale ale xenofobiei, extremismului și violențelor în rândul femeilor, în general, și în rândul femeilor tinere, în special.

Un asemenea obiectiv își are rădăcinile în atitudini și în acțiuni ale UNESCO care datează deja de mai bine de două decenii. Fără a avea pretenția sau intenția unei evocări exhaustive, ne referim, în acest context, la *Conferința mondială împotriva rasismului, discriminării rasiale, xenofobiei și intoleranței*, organizată în 2001, în Africa de Sud.

De altfel, cu acest prilej, se reiterează că lupta împotriva rasismului, discriminării, xenofobiei și intoleranței este inițială a mandatului UNESCO, încă de la crearea sa. Pentru îndeplinirea mandatului său, UNESCO a creat un set complex de instrumente, cu valoare preponderent normativă și acțională - declarații, programe și proiecte speciale. Toate acestea se înscriu în preocupările mai largi ale ONU privind lupta împotriva fenomenelor menționate. Important este faptul că, prin documentele și instrumentele concepute, *Conferința* din 2001 a pus accent pe rolul și pe importanța, în această luptă, a educației, a științei și a culturii, pe care le-a înglobat într-o „strategie integrată de luptă contra rasismului, discriminării, xenofobiei și intoleranței”.

Acestei strategii i s-a asociat un *Program de acțiune* în care se regăsesc numeroase recomandări care se adresează, cu specificitate, către zona UNESCO. Printre alte recomandări, regăsim și pe cea care încurajează toate statele, în cooperare cu UNESCO și cu alte organizații internaționale competente, să întreprindă și să dezvolte programe culturale și educative care să vizeze combaterea rasismului, a discriminării rasiale, a xenofobiei și a intoleranței care este asociată, în ultimă instanță, cu asigurarea respectului și a demnității umane și favorizează înțelegerea mutuală între toate culturile și civilizațiile.

Proiectul *Academia UNESCO a Tinerelor Femei*, organizat de Comisia Națională a României pentru UNESCO, se subsumează eforturilor și concepției ONU și UNESCO evidențiate anterior. Pe parcursul mai multor zile, activitățile organizate s-au concentrat pe diverse module a căror tematică a vizat „Atitudini împotriva extremismului și violenței”, „Educație interculturală” și „PR și Comunicare organizațională”.

În același timp, Academia a constituit un cadru pentru cooperare și pentru respect reciproc, de cunoaștere a culturilor și a tradițiilor din statele reprezentate la manifestare.

Prof. Univ. Dr. Ani Matei
Secretar General
Comisia Națională a României pentru UNESCO

De ce Academia UNESCO a Tinerelor Femei?

DESTUL ar putea să fie cuvântul care să rezume acest proiect organizat de Comisia României pentru UNESCO. În contextul actual, în cel de-al treilea mileniu, există încă multe situații în care femeile sunt discriminate și oprimate. Pentru a obține un statut decent, similar statutului bărbaților din societate și pentru a combate discriminarea și violența de toate tipurile, femeile ar trebui să se simtă mai sigure și mai organizate pentru a-și face auzită vocea.

În această dimensiune, am propus Academia UNESCO a Tinerelor Femei - *Combaterea xenofobiei, extremismului și agresiunii*. Aceasta oferă o nouă perspectivă și noi soluții, împărțind idei de combatere a discriminării și violenței prin numeroase module de formare și practici, experiențe comune și activități utile, axate pe comunicarea organizațională, educația interculturală, crearea de (pro-)atitudini împotriva extremismului și a violenței de orice fel, a parteneriatelor și a rețelilor de solidaritate.

Proiectul vizează atât bărbații, cât și femeile pentru a facilita înțelegerea diferențelor de mentalitate dintre ei și pentru a analiza sensibilitățile fiecărui gen. Ar trebui depuse eforturi mari împotriva conflictelor culturale, agresiunii și violenței, care, în multe cazuri, pot duce la agresiuni extreme, în special la violența împotriva femeilor și ne exprimăm astfel dorința noastră de a contribui la realizarea unei regiuni, a unei societăți bazate pe înțelegere și pe solidaritate, o societate a non-violenței, bazată pe dialog, cooperare și pace.

Rezultatele așteptate, în cele din urmă, sunt o înțelegere mai profundă a problemei-cheie și a modului în care putem realiza o societate non-violentă prin educație publică.

Dr. Daniela Popescu
Coordonator de proiect

Ceremonia de deschidere, la Institutul Cultural Român

Comisia Națională a României pentru UNESCO a deschis, la 23 august, la Institutul Cultural Român, ediția pilot a proiectului „Academia UNESCO a Tinerelor Femei - Lupta împotriva xenofobiei, extremismului și agresiunii”, la care au participat tineri din 12 state - Italia, Slovenia, Turcia, Serbia, Bulgaria, Belarus, Ucraina, Moldova, Franța, Grecia, Cipru, România. Daniela Popescu, coordonator al proiectului, a prezentat invitații de onoare ai Galei de deschidere.

„Sintagma *Academie* dorește să dea acestui eveniment atributul perenității, continuității și coerenței pentru a promova lupta globală împotriva xenofobiei, extremismului și violenței îndreptate asupra tuturor femeilor”.
Ani Matei,
Secretar General al Comisiei Naționale a României pentru UNESCO

„Lumea are nevoie să experimenteze și să se bucure fără teama violenței, durerii și agresiunii. Pentru aceasta, avem nevoie cu toții de recunoaștere și apreciere. În acest sens, prin intermediul acestui proiect, care se concentrează pe o temă care are impact asupra vieții noastre de zi cu zi, dorim să promovăm valorile curate și feminine”.

**Daniela Popescu, Coordonator de proiect
și Expert al Comisiei Naționale a României pentru UNESCO**

„Cultura și violența nu au nimic în comun. Sunt în contradicție și se resping reciproc. Și totuși, despre violență vorbim. Violența există, din păcate, faptele și cifrele o dovedesc. Iar noi avem nevoie de soluții pentru această problemă, să o definim și să îi conștientizăm prezența în cele mai diverse medii. Cultura trebuie să fie o punte prin care violența să fie înlocuită de frumusețe, iar discriminarea să fie înlocuită de colaborare. Poate părea o fantezie, dar poate deveni o realitate concretă”.

Liliana Țuroiu, Președintele Institutului Cultural Român

„Lupta pentru egalitatea de șanse este o prioritate în societatea de azi. În ultimii ani, s-au înregistrat progrese în ceea ce privește drepturile civice, profesionale și sexuale ale femeilor. Din punct de vedere juridic, se poate spune că femeile sunt egale cu bărbații, dar există o lacună în transpunerea acestei legi, motiv pentru care consider că proiectul Academiei Tinerelor Femei din cadrul Comisiei UNESCO este binevenit”.

E.S. Doamna Michèle Ramis, Ambasadorul Republicii Franceze în România

„Subliniez încă o dată necesitatea implementării și promovării, prin toate mijloacele disponibile, a rolului tinerei femei într-o lume bazată pe egalitate!”.
Maria-Ekaterini Papachristopoulou-Tzitzikosta,
Președinta Comisiei Naționale a Greciei pentru UNESCO

„Acest proiect poate fi o platformă pentru dialog și solidaritate între tinere, cu efecte benefice în îmbunătățirea statutului social al femeilor în România”.

Monaliza Cirstea, Secretar General - Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, Ministerul Muncii și Justiției Sociale

„Subiectele Academiei UNESCO urmăresc mandatul pus în aplicare de Obiectivele Dezvoltării Durabile (SDG) adoptate la nivelul ONU, subliniind importanța educației ca mijloc de promovare a culturii, păcii, toleranței și diversității, fiind un instrument de promovare a drepturilor omului și a egalității de gen”.

Monica Gheorghiuță, Secretar de Stat la Ministerul Afacerilor Externe (pentru afaceri bilaterale globale)

” **Bistra Stoimenova, Bulgaria:**
Am venit de mai multe ori în România, dar acum este prima dată când vin la București. Ca fotograf, ar trebui să spun că Bucureștiul este un oraș uimitor, încărcat de istorie și cu arhitectură deosebită. A fost o onoare pentru mine să mă aflu aici.

” **Luka Kropivnik - Slovenia:**
Sunt pentru prima dată la București și sunt foarte impresionat. Oamenii sunt foarte prietenoși, iar proiectele la care am participat în aceste zile m-au ajutat să aflu lucruri noi despre România, despre cultura română și multe altele. Voi pleca acasă cu amintiri foarte plăcute. A fost o reală plăcere să fiu aici și să lucrez cu niște oameni atât de draguți.

” **Polytimos Galerakis, Grecia:**
Bucureștiul este unul dintre cele mai frumoase locuri în care am fost. Are o istorie unică, arhitectură impresionantă și oameni calzi, foarte deschiși, dornici de dialog și comunicare interculturală. Sunt foarte fericit că am avut ocazia să îmi fac prieteni noi și că am interacționat cu oameni care luptă să facă lumea un loc mai bun.

” **Juliana Vrublevskaya - Belarus:**
După ce am participat la Academie și am făcut cunoștință cu românii, cu Bucureștiul și cu România, pot spune că asociez această țară și poporul ei cu amabilitatea. Oamenii de pe stradă și cei din jurul meu erau la modul sincer dornici să ajute și nu am observat niciun om indiferent. Iar acest lucru mi se pare uimitor. Pentru mine, România este acum o țară a bunătății, generozității și, desigur, purtătoarea unui patrimoniu cultural unic.

Fotografii: Bistra Stoimenova

Combaterea atitudinilor de violență și de extremism

Modulul este dedicat schimbării atitudinilor legate de violență și extremism, bazat pe o abordare practică a învățării prin acțiunea și prin implicarea participanților, contribuind astfel cu o varietate de cunoștințe și de expertize disponibile în cadrul grupului.

Obiective de învățare

La sfârșitul modulului, participanții urmau:

- să se cunoască reciproc și să aibă o înțelegere comună cu privire la metodologia de lucru, obiectivele de învățare, așteptările și contribuțiile la sesiunile modulului;
- să dezvolte o înțelegere solidă a procesului de discriminare, a dinamicii, a motivelor și a exercițiului de empatie față de victimele discriminării;
- să îmbunătățească sensul acțiunii pentru promovarea unor schimbări pozitive legate de echilibrul de

gen de la nivel personal, organizațional și comunitar.

Sesiunea 1 a început cu un mesaj de bun venit din partea organizatorilor și a clarificării aspectelor organizaționale și a continuat cu:

- activitatea de sensibilizare pentru a omogeniza grupul;
- activitatea de cunoaștere reciprocă și clarificare a așteptărilor și a contribuțiilor participanților la modulul de formare;
- activitatea din manualul Compass „Cunoaște prejudecățile” (resur-

să educațională a Consiliului Europei folosită în educația pentru drepturile omului).

A doua sesiune a fost dedicată introducerii *Teatrului Forum* și punerii în practică a unei situații reale legate de discriminare. Participanții au fost ghidați prin dinamica unei aplicații simple de Teatru Forum și li s-a oferit ocazia de a experimenta și de a susține eventuale schimbări de atitudine în momentele de discriminare, din perspectiva oprimatului și a opresorului, a aliaților și a persoanelor neutre.

Moment de reflecție

La sfârșitul celei de-a doua sesiuni, participanților li s-a dat sarcina de a reflecta până în ziua următoare asupra întrebării: Ce pot face la nivel personal, organizațional și comunitar pentru a aduce schimbări pozitive legate de egalitatea de gen?

Valori adăugate

Participanții au fost actori motivați în timpul activităților de rol, explorând perspective diferite ale persoanelor dezavantajate, cu accent pe femei, provocând înțelegerea și empatia acestora față de categoriile mai

puțin privilegiate: imigranți, minorități religioase, etnice și sexuale, persoane dezavantajate din punct de vedere social și geografic. În același timp, participanții au reflectat asupra obstacolelor în respectarea drepturilor omului de la nivelul discursului și al acțiunii acestora, înțelegând că drepturile omului nu sunt privilegii, ci prevederi elementare pentru toate ființele umane, inclusiv femeile, și că discursul și acțiunea ar trebui să fie ordonate după acest principiu.

O componentă importantă a acestui modul a fost axată pe reluarea manifestării atitudinilor care pot

fi reproduse în viața de zi cu zi prin Teatrul Forum - o metodă de artă interactivă și participativă care permite replicarea situațiilor de discriminare din viața reală și adoptarea de atitudini pozitive de către spectatori, pentru a schimba echilibrul puterii în favoarea celor oprimați.

Astfel, participanții au recreat împreună o situație reală de discriminare în timpul unei parade homosexuale din Belgrad și au intervenit cu sugestii referitoare la schimbări de atitudini care să aducă finalizări pozitive.

Femeile și fetele, actori-cheie în dialogul intercultural

În ultimii ani, Europa și întreaga lume s-au confruntat cu valuri de intoleranță, xenofobie și violență. La Londra, Paris, Barcelona - orașe interculturale - atacurile teroriste au încercat să provoace frică și să-i facă pe oameni să se simtă umili și slabi, atât pe bărbați, cât și pe femei. Acesta este motivul pentru care ne-am propus să includem pe agenda primei Academii UNESCO a Tinerelor Femei lupta împotriva xenofobiei, extremismului și agresiunii.

Autor:
Rodica Precupețu

Diferențele sunt importante, dar mai puțin importante decât similitudinile. Culturile coexistă și se interferează, așa că mesajul nostru este: să facem încă un pas - de la acceptarea diversității, de la simpla coexistență, la comunicare, dialog intercultural și colaborare!

„A construi punți între societăți, a promova dialogul și înțelegerea, a căuta oportunități pentru schimburi constructive de idei și coexistență pașnică, toate aceste sarcini trebuie să fie continuate” (afirmații ale E. S. dl. Nassir Abdulaziz Al-Nasser, Înalțul Reprezentant al Națiunilor Unite pentru Alianța Civilizațiilor, la Conferința de la Agadir, Maroc, aprilie 2017).

Obiectivele modului

Să aflăm mai multe despre două posibile soluții utilizate de state în ultimele decenii pentru a gestiona diversitatea etnoculturală: abordarea multiculturală sau interculturală? Societate multiculturală sau interculturală?

Să-i încurajăm pe tinerii participanți nu numai să înțeleagă lucru-

rile și să capete o voce publică, ci și să gândească și să pună în aplicare proiecte pentru a rezolva probleme/nevoi reale.

Să promovăm diversitatea culturală și dialogul intercultural.

Activități

„Dați-mi voie să vă prezint...”. Prima sesiune a dorit să familiarizeze grupul cu atmosfera locală. În câteva cuvinte au fost prezentate cele 20 de minorități naționale istorice care trăiesc în România.

Tour de table - despre situația femeilor minoritare în țările participante, scurte studii de caz.

Joc de rol având ca temă faimoasa afirmație „Multiculturalismul a eșuat” (afirmație a cancelarului german Angela Merkel, în 2010). Participanții au organizat două grupuri și au discutat despre abordări multiculturale versus interculturale în societățile noastre. „Care formulă este mai bună în prezent? De ce?” La final, participanții au înțeles distincția dintre cele două concepte:

În timp ce multiculturalismul subliniază valoarea unică a fiecărei culturi și încurajează conservarea

culturilor minoritare fără ca între acestea să existe interferențe, ceea ce duce la lipsă de contacte și de colaborare, interculturalitatea este generată de înțelegerea faptului că o cultură înflorește numai în contact cu alte culturi. Interculturalitate înseamnă întărirea interacțiunii între culturi ca mijloc de consolidare a încrederii și a țesăturii din care este alcătuită comunitatea (definiții inspirate de programul „Orașe interculturale”, acțiune comună a Consiliului European și a Comisiei Europene).

Chiar dacă între o țară și alta există diferențe importante în privința modului în care cele două concepte funcționează, concluzia jocului a fost aceea că abordarea interculturală poate aduce mult mai multe beneficii, mai multă solidaritate în atingerea țelurilor comune, mai multă coeziune și creativitate în societatea noastră. Este adevărat că multiculturalismul a eșuat, că ceva trebuie schimbat. Tendința de astăzi în societățile noastre este să se incline învers balanța, iar interculturalitatea să prevaleze, să facem pași dinspre o societate multiculturală spre o societate interculturală.

Rodica Precupețu a prezentat modulul despre dialogul intercultural

Cum? Unul din cele mai importante instrumente este dialogul intercultural. Acesta este înțeles ca „un schimb de vederi deschis și plin de respect între indivizi, grupuri cu diferite origini și moșteniri etnice, culturale, religioase și lingvistice, bazat pe înțelegere reciprocă și respect” (definiție dată de Consiliul European în 2008, în Carta Albă a Dialogului Intercultural).

La nivelul ONU - UNESCO, cultura, în general, inclusiv dialogul intercultural, este legată de „Obiectivele dezvoltării sustenabile”. „Agenda 2030 pentru dezvoltare sustenabilă marchează un pas substanțial de progres spre o dezvoltare sustenabilă, în mod special în ceea ce privește cultura, dat fiind că este pentru prima dată când agenda dezvoltării internaționale menționează cultura în cadrul Obiectivelor dezvoltării sustenabile, referitoare la educație, orașe sustenabile, securitate alimentară, mediu, creștere economică, consum sustenabil și modele de producție, societăți inclusive și pașnice”.

Ultima sesiune a propus realizarea unui inventar al celor mai im-

portante nevoi și probleme de rezolvat în societățile noastre, astfel încât să funcționeze un statut decent pentru toate femeile și fetele, inclusiv femeile și fetele minoritare. *Brainstorming*-ul a fost urmat de un scurt exercițiu de simulare: participanții au elaborat împreună două scheme pentru viitoare propuneri de proiecte, axate pe următoarele teme:

1. Măsuri necesare în EDUCAȚIE, mergând de la programe de educație non-formală, de întărire a capacității de acțiune a organizațiilor, până la schimburi de experiență cu alte țări în care femeile au un statut foarte bun.

2. Informare asupra chestiunilor de gen prin campanii MEDIA, prin metode de comunicare care să încurajeze „femeile invizibile” să capete o voce.

Follow-up

Aceste idei de proiecte ar putea oferi grupului oportunitatea de a continua colaborarea și de a avea contribuții pozitive la întărirea dialogului intercultural și a șanselor egale pentru toți în Centrul și Estul Europei.

Yannick Le Guern și Laura Petrache au oferit cursanților „Soluții durabile împotriva violenței”

Soluții durabile pentru generarea schimbării împotriva violenței

Violența împotriva femeilor și a copiilor are consecințe importante - ceea ce duce la deces și invaliditate semnificativă. Dezvoltarea competențelor culturale are ca rezultat abilitatea de a înțelege, de a comunica, de a interacționa eficient cu oamenii din diferite culturi, precum și de a lucra cu variate convingeri și programe culturale.

Autor:
Laura Petrache

↑ntrebarea principală de construire a dialogului cu participanții: *Care sunt pozițiile specifice, comportamentele, sfaturile pentru a comunica, a dezvolta proiecte și a deveni un lider global durabil atunci când sunteți femeie?*

Rezultatele laboratorului: o abordare comprehensivă în a preveni violența împotriva femeilor și în a oferi chei de comunicare pentru a construi leadership-ul. Demersul: am prezentat strategii de comunicare reușite și intervenții promițătoare, precum și cercetări emergente care pot fi aplicate în context global.

Subiectele dezvoltate cu participanții internaționali și rezultatele globale

Experții de la „Laboratorul de comunicare Paragon” B1-AKT au oferit cursanților „Soluții durabile împotriva violenței” și au dezvoltat:

- Atitudine deschisă, conștientizare și participare la mentalitatea globală;
- Postură adecvată, comportamente și atitudini;
- Explorarea unor instrumente de comunicare;
- PR și Comunicarea Organizațională ca factor de influență;
- Proiecte durabile;
- Conștiința antreprenoriatului social;
- Schimbarea jocului, să devii un actor de schimbare;
- Aspecte politice privind incluziunea care promovează probleme globale prin canalele de comunicare europene;
- Dezvoltarea, identificarea de audiențe, direcționarea spre canalele corecte;
- Angajarea ca realizator comunitar durabil la nivel local, național și internațional;
- Realizarea de rețele;
- Incluziunea tinerilor.

Am răspuns și am dezvoltat teme și întrebări precum:

- Care sunt problemele generației actuale și așteptările pentru generațiile X, Y, Z și ale mileniului?
- Acțiuni inter-generaționale durabile;

- Caresunt pârghiile de acțiune pentru comunicatori?
- Cum pot fi accesate canalele de participare a tinerilor?
- Promovarea incluziunii participării europene a tinerilor;
- Cum putem deveni un lider global pentru dezvoltare durabilă?
- Cum să contribuim la evoluția societății și a lumii?
- Cum putem construi comunități durabile?
- Cum putem acționa în calitate de cetățean global?
- Cum putem construi și utiliza eficient atribuirea de putere;
- Să comunicăm așteptările pozitive pentru ceilalți.

Programul de formare a laboratorului a fost conceput pentru persoanele care aspiră să stabilească o comunicare pozitivă cu diverse grupuri de părți interesate, prin cei doi experți și fondatori ai B1-AKT - Strategii durabile și comunicare Paragon, Laura Petrache și Yannick Le Guern.

Valori adăugate

- Formarea experimentală și participativă este considerată cea mai eficientă abordare, concentrându-se mai degrabă pe competențe și pe atitudini decât pe informație.
- Furnizarea de oportunități ample pentru participanți pentru a se exprima este cheia procesului de învățare.
- Soluții durabile pentru incluziunea tinerilor și împotriva violenței.
- Leadership global durabil.

Carte de vizită

Laura Petrache - fondator al Laboratorului de Integrare Durabilă a Migranților și director al Institutului de Formare Interculturală AKT AS este un exemplu perfect al unui lider global în domeniul dezvoltării durabile, un antreprenor vizionar și un realizator de schimbare: viața și contextul existențial sunt internaționale, gândirea ei este pertinentă și agilă, capabilă să-și adapteze gândirea, în același timp, la „în” și „în afara spațiului circumscris”. De asemenea, ea crede cu tărie în creativitatea care conduce la inovație, inovarea care conduce la antreprenoriat, iar antreprenoriatul determină o creștere economică susținută.

Yannick Le Guern - având 16 ani de experiență profesională în domeniul managementului strategic, al organizării și al conducerii proiectelor, acesta este implicat activ în sustenabilitatea globală, în implementarea politicilor publice și strategiilor politice. Yannick oferă un exemplu de lider al dezvoltării durabile globale și de realizator al schimbării: experiență la nivel internațional cu abilități în a transforma experiența în valoare - de creare a oportunităților care servesc atât organizațiilor sale, cât și lumii.

contact@b1-akt.com

Trei întrebări pentru cinci prieteni

După ce am vorbit cu peste 20 dintre participanții la Academie, le-am cerut să ne acorde un mic interviu referitor la ceea ce au învățat în cele trei zile de ateliere de lucru. Din numărul mare de participanți, am selectat cinci.

Întrebările Academiei UNESCO a Tinerelor Femei:

- 1** Pornind de la cunoștințele acumulate în cadrul Academiei, ce proiecte viitoare ați vrea să propuneți? Pe ce teme / subiecte?
- 2** Dintre cele trei ateliere de lucru, pe care ați vrea să îl preluați și să îl implementați în propria activitate?
- 3** Ce oportunități de cooperare interculturală ați identificat în cele cinci zile de activități în cadrul Academiei?

LUKA KROPIVNIK,
Student, Studii de Slovenă și Rusă, Facultatea de Arte, Universitatea din Ljubljana, Slovenia

IRIS CONSTANTIN,
Expert, Comisia Națională a României pentru UNESCO

BISTRA STOIMENOVA,
membru în comitetul executiv al Clubului Național UNESCO pentru Expediții Științifice, Bulgaria

YULIANA VRUBLEUSKAYA,
supervizor la clubul local UNESCO „Mosaic” din Brest, Belarus

POLYTIMOS GALERAKIS,
membru al Comitetului pentru Tineret din Comisia Națională Elenă pentru UNESCO, Grecia

Bistra Stoimenova, BULGARIA: „O ocazie imensă pentru toți!”

1 A propune un proiect propriu este o responsabilitate foarte mare, dar ținând cont de ceea ce am învățat în aceste zile, am câteva idei despre promovarea bucătăriei balcanice. Pentru că, știți, există femei care inventează rețetele care s-au pierdut pe parcursul generațiilor. Celălalt lucru care mi-a venit în minte după primul atelier, care ne-a arătat câte femei sunt oprimate pentru că au avut ghinionul să se nască în condiții defavorizate, chiar dacă au drepturi prin lege, este că ar trebui să facem ceva pentru ca ele să înțeleagă că aceste drepturi nu le-au fost luate la naștere. Sunt ale lor. S-au născut cu ele. O campanie de conștientizare, care implică multă mediatizare, cu acoperire mare, ar putea avea impact.

2 Aș vrea să pun în aplicare un pic din toate, dacă nu chiar pe toate. Primul atelier ne-a învățat despre toleran-

ță și despre a te pune în locul celeilalte persoane. Cel de-al doilea atelier ne-a învățat că ar trebui să fim deschiși la cultura și la particularitățile celorlalți, iar faptul de a fi unic este un lucru pe care ar trebui să-l prețuim și să îl dezvoltăm în continuare, dar este nevoie de dialog. Cel de-al treilea atelier ne-a arătat că doar de noi depinde să schimbăm status quo-ul, de noi depinde să fim proactivi și să putem comunica lucrurile altora.

3 Întreaga Academie reprezintă o ocazie imensă pentru noi toți. Mă așteptam să întâlnesc mulți oameni tineri, energici, proactivi, inteligenți și, într-adevăr, am întâlnit o mulțime de astfel de oameni. Colegii mei chiar m-au uimit cu realizările și aspirațiile lor, astfel că a fost o mare oportunitate pentru noi toți și chiar am reușit, dacă nu să ne cunoaștem bine, măcar să zărim ceva din cultura celorlalți.

Luka Kropivnik, SLOVENIA:

„Mi-a plăcut atelierul despre dialogul intercultural”

1 La Academia UNESCO a Tinerelor Femei am avut ocazia să aflăm ceva mai mult decât știam despre minorități, extremism, agresiune, xenofobie. Cred că acestea sunt temele pe care trebuie să le accentuăm în fiecare zi, nu doar în proiecte dedicate. Acestea sunt și temele pe care aș vrea să lucrez în proiecte, pornind de la egalitatea de gen și arătând violența invizibilă prezentă în societatea modernă - o problemă majoră chiar și în țările occidentale.

2 Cred că toate atelierelor au fost interesante, dar mi-a plăcut cu adevărat dialogul intercultural, pentru că am avut ocazia să vorbim despre minorități și să vedem abordările pe care le folosesc diferite țări pentru a trăi și a coopera cu aceste grupuri. Cred că cel mai important lucru pe care l-am învățat a fost că interculturalitatea este, într-adevăr, abordarea corectă de a coopera cu minorită-

țile, deoarece include toate părțile interesate și nu exclude pe nimeni. Cea mai importantă parte a dialogului intercultural, în opinia mea, este cooperarea și aflarea de exemple de bune practici care să fie puse în aplicare în țări în care nu s-a ajuns încă la un compromis cu minoritățile.

3 Am identificat o mulțime de oportunități, deoarece au existat numeroși participanți din țări diferite, cu opinii diferite asupra dialogului intercultural. De asemenea, colaborarea cu aceștia în ateliere a fost o oportunitate pentru cooperarea interculturală.

Polytimos Galerakis, GRECIA:
„Competențele sociale și interculturale sunt factorii cheie pentru o nouă generație de lideri”

1 Aș dori să propun un program UNESCO organizat de Comisiile Naționale pentru UNESCO și organizațiile partenere, cu tema „Comunicarea interculturală și dieta mediteraneană în Grecia”.

2 Aș dori să preiau și să pun în aplicare în propria mea activitate viitoare cel de-al treilea modul (PR și Comunicare Organizațională), deoarece abilitățile sociale și interculturale sunt factorii-cheie pentru o nouă generație de lideri în comunitate.

3 Pe parcursul celor cinci zile, la Academia UNESCO am avut ocazia să întâlnesc tineri foarte deschiși, din mai multe țări europene, care pot aduce o schimbare în națiunile lor prin cooperarea interculturală în ceea ce privește problemele de egalitate.

Juliana Vrublevskaya, BELARUS:
„Cred în viitorul educației interculturale”

1 Intenționez să lucrez la proiectele dedicate transformării gândurilor negative în credințe pozitive și, bineînțeles, dedicate educației interculturale și intergeneraționale și comunicării durabile. Este nevoie de așa ceva pentru a construi o viitoare societate durabilă, care ar trebui să fie formată din factori de decizie. Ca profesor, ca formator, cred că pot face acest lucru.

2 Este o întrebare dificilă pentru mine, deoarece voi folosi din fiecare atelier câte ceva. Voi încerca să explic din perspectiva unui profesor. Un copil se naște într-o familie și are un trecut. Fiecare copil are nevoie de dragoste și îngrijire pentru a iubi și a îngriji, la rândul său, în viitor. Dar, uneori, din cauza unor circumstanțe dificile, copilul nu are parte de suficientă iubire și devine mai târziu un adult agresiv, care nu-i acceptă pe alții și nu știe să comunice eficient și să își respecte semenii. Deci, această persoană nu este pregătită pentru o societate durabilă și nu poate construi relații și punți de comunicare cu alții. De acest lucru avem nevoie extremă astăzi - să construim punți de comunicare. De aici, importanța fiecărui atelier - cum să luptăm împotriva agresiunii, cum să îmbunătățim și să răspândim ideea educației interculturale și cum să utilizăm diferite strategii de comunicare în viața noastră.

3 Aș dori să încep cu cooperarea pe care am avut-o în timp ce lucram în echipe. Mi-a plăcut foarte mult. Și acesta este un exemplu despre modul în care această idee poate funcționa cu adevărat. Am încercat să ne ajutăm unii pe alții, am încercat să ne sprijinim reciproc, încurajându-ne. M-am bucurat pentru fiecare echipă. Dacă vorbim la nivel global, cred că este extrem de important să construim un dialog la diferite niveluri, în interiorul țărilor și între țări. Cred în viitorul educației interculturale, în incluziunea participării tinerilor, în transferul de experiență, cunoaștere și moștenire culturală.

Iris Constantin, ROMÂNIA:
„Putem să ne inspirăm și să ne sprijinim reciproc”

1 Provocarea constă în implicarea cât mai multor instituții și persoane - publice, private, societate civilă - pentru a crea o conștientizare privind tipurile de comportament violent împotriva femeilor și pentru a promova în continuare obiectivul principal al Academiei, lupta împotriva xenofobiei, extremismului și agresiunii. Această luptă este de lungă durată și necesită atât „soft power”, cât și un cadru legal coerent, deoarece complexitatea problemei impune o abordare integrată. Venirea împreună pentru împuternicirea și protejarea femeilor face ca mesajul și impactul nostru să fie mai puternice.

2 Fiecare dintre ateliere a fost valoros în structura cunoștințelor și în a inspira atitudini față de combaterea comportamentului violent îndreptat împotriva femeilor. Atelierul de PR și Comunicare Organizațională a prezentat strategii de comunicare reușite, intervenții promițătoare, precum și cercetări emergente care pot fi aplicate în context global. Modul de formare „Femei și fete, actori-cheie în dialogul intercultural” s-a axat pe construirea înțelegerii diversității etno-culturale și religioase a lumii de astăzi și a regiunii noastre, astfel încât femeile să-și poată îndeplini aspirațiile, bucurându-se în același timp de respect și de un statut demn. „Combaterea atitudinilor de violență și extremism” a abordat dinamica discriminării, ne-a exercitat empatia față de victimele agresiunii și ne-a îndemnat să reflectăm asupra contribuției noastre la nivel personal, organizațional și comunitar pentru a îmbunătăți statutul echilibrului de gen.

3 Întâlnirea cu tineri reprezentanți ai 11 națiuni diferite care împărtășesc valori și principii comune a fost încurajatoare pentru mine și am avut șansa de a discuta perspective noi cu privire la probleme vechi. Schimbul de idei pe baza propriilor identități culturale a constituit baza unei înțelegeri și perspective generale asupra subiectului. Un pas înainte ar putea fi integrarea viziunii noastre în cadrul pilonilor Uniunii Europene și a politicilor naționale guvernamentale locale și să generăm impact atât la nivel internațional, cât și la nivel local *la firul ierbii*. Putem să ne inspirăm și să ne sprijinim reciproc în dezvoltarea și furnizarea de proiecte semnificative și, în cele din urmă, în producerea de schimbări pozitive. Impulsul nostru comun de a construi o abordare durabilă în vederea îmbunătățirii calității vieții pentru femei ar putea crește Academia UNESCO a Tinerelor Femei într-o practică de succes pentru întreaga regiune!

Impact la Genpact

Studiul de caz prezentat în cadrul celui de-al treilea modul, PR și Comunicare Organizațională, pentru participanții la Academia UNESCO a Tinerelor Femei, a constat într-o vizită la sediul Genpact din București. Genpact este cel mai mare angajator și dezvoltator din domeniul serviciilor de business din România, cu peste 3.500 de angajați în birourile din Cluj-Napoca și București.

▶ În anul 2016, succesul Genpact s-a bucurat de recunoaștere publică, primind premii importante pentru industria BPO din România: „Compania de outsourcing a anului”, „Business Leader in Business Excellence” și „Evenimentul CSR al anului”.

Genpact Europe este prezentă în România, Polonia, Slovacia, Olanda și Regatul Unit, prin intermediul a 11 centre de livrare și are peste 5.000 de angajați.

La nivel global, are peste 77.000 de angajați în 25 de țări. Oferă servicii în peste 23 de limbi, pentru peste 60 de clienți. De aceea, compania Genpact este cunoscută ca „GENerateIMPACT”.

Genpact a început parteneriatul cu UNESCO axându-se pe tematica diversității de gen, una dintre cele mai importante în cadrul companiilor din întreaga lume. Prima colaborare este reprezentată de proiectul „Academia UNESCO a

Tinerelor Femei” – 45 de tineri din 12 țări europene au vizitat biroul Genpact din București, participând la un atelier dedicat diversității de gen. Sesiunea a fost găzduită de Crina Ilie, HR VP, care a vorbit despre contribuția companiei la această temă. Participanții au aflat că Genpact investește foarte mult pentru ca femeile să ocupe o proporție semnificativă în companie, inclusiv în management. Acest fapt este întărit de Tiger Tyagarajan, CEO Genpact, ca-

re afirmă că pentru a atrage cele mai bune talente în companie, trebuie să se apeleze la 100% din talentul de vârf, nu doar 50%, iar pentru acestea sunt necesare modele puternice de sex feminin.

Cele mai bune practici în materie de angajări

Pentru a atinge acest obiectiv, strategia se concentrează pe construirea unor politici avansate în ceea ce privește beneficiile de maternitate, construirea și scalarea infrastructurii pentru a sprijini îngrijirea copiilor zi de zi, implementarea programelor pentru diverse angajări – Career 2.0 lansat la nivel global (pentru femeile în tranziție sabbatică înainte de întoarcerea la birou), folosirea celor mai bune practici pentru angajări, direcționarea dezvoltării pentru femeile cu potențial ridicat la nivelurile medii de conducere, înființarea Genpact Center for Women's Leadership, desfășurarea de forumuri de networking și festivaluri pentru femei etc.

Participanții s-au bucurat de atelierul interactiv, au pus întrebări și au fost uimiți de activitățile din Genpact, precum și de integrarea la nivel global a diferitelor culturi cu care lucrează, încercând să răspundă nevoilor și drepturilor lor.

Portofoliul de servicii include finanțe și contabilitate, servicii bancare și de asigurare, lanț de aprovizionare și furnizare, *collections & customer service*, *enterprise application*, managementul infrastructurii IT și servicii de luare a deciziilor *smart*.

Crina Ilie, HR VP, Genpact

Documentarul „Copilul diavolului” proiectat la Genpact

De la stânga: Marion și mama ei, Ana, alături de Anca Dumitrescu

În timpul vizitei la Genpact, participanții au avut ocazia să vizioneze documentarul „L'Enfant du diable”/ „Copilul diavolului”, un film care vorbește despre opresiunea femeilor în timpul regimului comunist din România în ceea ce privește drepturile reproductive.

Sute de mii de copii au fost închiși și maltratați în orfelinate. Marion Le Roy Dagen este unul dintre acei copii orfani, „un copil al diavolului”, așa cum spune ea însăși, fiind adoptată de un cuplu de francezi la vârsta de 6 ani. Împreună cu fotografa

Élisabeth Blanchet, care de aproape 20 de ani și-a dedicat o parte din munca sa orfanilor lui Ceaușescu, Marion se întoarce pe urmele trecutului ei. Filmul urmărește căutarea ei, în timpul călătoriei prin România, la 25 de ani de la căderea dictatorului.

La finalul proiecției, în sală, în ochii multora dintre cei prezenți erau lacrimi. A fost o vizionare „cu nod în gât”. Surpriza uriașă a venit în momentul în care moderatoarea Anca Dumitrescu le-a invitat în fața tuturor pe cele două protagoniste ale filmului, Marion și Ana. Până atunci, nimeni nu știa povestea lor și nimeni nu bănuia că ele se află în sală, în primul rând.

„Povestea dumneavoastră m-a copleșit. M-a lăsat fără cuvinte! Vă mulțumesc pentru această întâlnire. A fost una dintre cele mai emoționante și mai vibrante întâlniri pe care le-am avut aici, în sediul Genpact!”, a spus o tânără dintre reprezentantele gazdelor. Marion și Ana au răspuns numeroaselor întrebări referitoare la povestea lor de viață. Viața lor, subiect de film, chiar bate filmul!

Citiți povestea lui Marion Le Roy Dagen în testimonialul de la pagina 20.

Poveste cu final fericit: Testimonial de Marion Le Roy Dagen Cum mi-am găsit mama

M-am născut în urmă cu 40 de ani în orașul Aiud din Transilvania. La câteva săptămâni după nașterea mea, am fost plasată într-o instituție de creștere a copilului. Am trăit timp de aproape cinci ani într-un „leagăn” în Alba Iulia, apoi am fost trimisă în plasament la o „casă de copii” din București. Dictatorul Ceaușescu era încă la putere, iar formalitățile administrative au durat aproape doi ani până când am putut fi adoptată, până când am fost „eliberată”. La sfârșitul anului 1982, la vârsta de 6 ani, am fost adoptată de o familie de francezi.

Părinții mei nu mi-au ascuns niciodată faptul că am fost un copil adoptat. Numele și prenumele mamei mele biologice s-au regăsit în dosarul meu de adopție. S-a specificat că tatăl meu era necunoscut. La scurt timp după ce am fost adoptată, părinții mei au primit o scrisoare din partea directorului „leagănelui”, prin care erau anunțați că mama mea biologică a murit. În mod straniu, mereu m-am gândit că ceva era greșit și că nu acesta era adevărul.

În decembrie 1989 aveam 12 ani și se apropia Crăciunul. Eram în living, în fața televizorului, urmărind știrile cu părinții mei. Pe toate canalele se transmiteau, la fiecare jurnal de știri, informații despre haosul din România. Revoluția care ardea în țara mea de origine a declanșat, de asemenea, o revoluție în mintea mea. Revoluția din România fost „explozia” care m-a determinat să pornesc în căutarea propriilor origini.

” Eram bântuită de întrebări fără răspuns, de umbrele din jurul nașterii mele. Mi se părea inexplicabil ca niște părinți să-și abandoneze copilul.

Eram în mijlocul unei crize pre-adolescente. Acumulasem multă revoltă și negativism în mintea, inima și corpul meu. Mă simțeam atât de diferită și atât de neînțeleasă de către ceilalți! Nu a fost ușor pentru părinții mei în acel moment - mă zideam în propria tăcere, eram supărată și aveam un spirit răzvrătit. Eram bântuită de întrebări fără răspuns,

de umbrele din jurul nașterii mele. Mi se părea inexplicabil ca niște părinți să-și abandoneze copilul. Acest lucru m-a făcut să mă întreb dacă nu cumva eu însămi eram purtătoarea unui „sânge rău”. Această supoziție m-a făcut să-mi fie rușine de originile mele și să nu am încredere în mine. Mă simțeam ca o victimă. În schimb, pe părinții mei adoptivi i-am văzut ca pe niște salvatori, nu doar ca pe niște simpli părinți. Sentimentul de grațitudine față de ei a interferat cu toată dragostea pe care le-o purtam. Dar aveam nevoie să înțeleg motivele pentru care am fost abandonată, motivele aceluia act maternal și paternal care părea crud și de neînțeles pentru mine. Voiam să știu cum i-a afectat pe părinții mei biologici faptul că m-au abandonat la orfelinat. Ar fi trebuit să mă hrănească, să mă îngrijească, să îmi ofere iubire și atenție. De ce m-au respins? Această întrebare a devenit o obsesie insuportabilă.

Ana și Marion,
mamă și fiică

Prima călătorie în România a fost un șoc

Dacă Ana, mama mea biologică, ar fi murit, așa cum ni s-a spus, mie și familiei adoptive, nu aș fi avut azi răspunsurile.

Dar pentru a le afla, a trebuit să fac niște cercetări. Eram, oare, pregătită să mă confrunt cu un trecut dureros, pentru a-mi construi o identitate și, astfel, să pot să îmi proiectez viitorul? Am fost în România pentru prima dată în 1994, cu o mică asociație din sudul Franței. Prima călătorie a fost un șoc. În drum spre România, am crezut că această țară a evoluat de la căderea comunismului. Când am trecut granița, am fost foarte întristată să văd că România a fost marcată de trecutul comunist, cu clădirile ei ruinate și abandonate, cu sărăcia și fețele oamenilor pe care se citeau lipsurile și blazarea. Mi-a fost teamă că o să retrăiesc acele lucruri care m-au marcat când eram în „leagăn”. În iulie 2000, când am venit în România cu o misiune umanitară împreună cu un mic grup de studenți, am găsit-o, întâmplător, pe Ana. Echipa noastră a trecut prin Aiud, orașul în care m-am născut, și am decis să ne oprim doar cât să bem o cafea. Am stat liniștiți pe terasă, când unul dintre prietenii mei mi-a sugerat să o întreb pe chelneriță dacă știe oameni cu numele familiei mele biologice. Mi-au zis: De ce nu încerci? Femeia care servea la bar a răspuns că știe o familie cu acest nume, într-un cartier din apropiere numit „La mașină” și mi-a sugerat să mergem la o casă unde am putea afla mai multe. Am ajuns la adresa indicată și am întâlnit un tip beat, îmbrăcat în niște haine peticite. Mi-am zis: „Te rog, Doamne, fă să nu fie el tatăl meu!”. S-a dovedit a fi îngrijitorul casei.

”

«Tu ești româncă!». Am răspuns amuzată: «Da! Sunt româncă, am fost adoptată». Apoi, spre marea mea uimire, continuă: «Tu ești fiica Anei!». În acest moment sunt copleșită. Cerul tocmai mi-a căzut pe cap!

„Tu ești româncă!”

Apoi, o femeie tânără iese din casa de alături. Femeia se numește Sanda și vine să ne salute, așa că o invităm să vină cu noi la o cafea. Do-ua ore mai târziu, tatăl ei, a cărui poreclă era Bunicu', trece cu bicicleta, din întâmplare, pe lângă noi. Sanda face prezentările, ne privim, iar privirea lui se fixează asupra mea. Am fost șocată când a exclamat: „Tu ești româncă!”. Am răspuns amuzată: „Da! Sunt româncă, am fost adoptată”. Apoi, spre marea mea uimire, continuă: „Tu ești fiica Anei!”. În acest moment sunt copleșită. Cerul tocmai mi-a căzut pe cap! I-am răspuns: „Știi că nu este posibil, Ana este moartă!”.

Bunicu' îmi spune că o cunoaște bine pe Ana și că a văzut-o săptămăna trecută la piață. De fapt, Ana lucra într-o fabrică din apropierea orașului Aiud, iar Bunicu' era șeful ei de atelier. Mama mea biologică a fost și este încă în viață și este undeva foarte aproape! Bunicu' ne duce la casa Anei.

Șocul întâlnirii este de nedescris și, probabil, chiar mai mare pentru cea care nu se aștepta, cu un minut mai devreme, să-și vadă copilul care era acum o tânără străină. Aflu că și Ana, la rândul ei, fusese anunțată, cu ani în urmă, că fiica pe care o lăsase la leagăn a murit!

Din punct de vedere emoțional, întâlnirea este dificilă, iar comunicarea a devenit și mai complicată din cauza barierei lingvistice. Eu nu vorbesc limba română, ci doar limba franceză, iar Ana vorbește doar limba română. Îi este teamă Anei că voi fi dezamăgită după întâlnirea cu ea? Explicațiile originii mele și ale poveștii mele păreau confuze.

Ana, mama mea biologică, mi-a oferit o versiune diferită la aceeași întrebare la care au răspuns părinții mei adoptivi. Am rămas uluită.

Apoi, în anii următori, am revenit de câteva ori în România pentru a o vedea pe Ana, dar m-am pus mereu pe mine însămi „în gardă” și nu am simțit nevoia de a investi în relația noastră. Doar după nașterea fiului meu, în 2013, m-am simțit gata să „intru în contact emoțional” cu Ana, să aud și să înțeleg povestea ei și a mea. Voiam să știu ce să-i spun fiului meu când mă va întreba despre originea mea.

Pentru mine, părinții mei adevărați sunt cei adoptivi, deoarece cu ei am legături afective. După ce mi-am găsit mama biologică, am avut și mai multe întrebări decât răspunsuri. Comunicarea dificilă, complexitatea trecutului și minciuna care ne-a înconjurat atâta timp au făcut ca relația noastră să nu funcționeze foarte bine până la nașterea fiului meu.

Filmul „Copilul diavolului”

În 2014, am început să filmăm documentarul „Copilul diavolului” și a fost momentul potrivit să o găsească pe Ana cu un interpret care traducea din limbile franceză și română. Așa am descoperit că nu am fost abandonată de Ana, ci că am fost separată forțat. Ana a fost respinsă de familia ei când, la vârsta de 17 ani, a rămas însărcinată. După o scurtă poveste de dragoste, Ana m-a născut pe mine, prematur, pe propria răspundere. Ana a fost lovită de un tren care transporta lemne și așa i s-a declanșat nașterea, în luna a șaptea de sarcină. Săracă, neajutorată și fără niciun venit, m-a dus, câteva săptămăni mai târziu, într-un „orfelinat” care să-mi asigure supraviețuirea, sperând că se va recupera după accident și situația ei se va îmbunătăți.

”

De la tatăl meu biologic, Ana a păstrat doar o fotografie și amintirea numelui său. Ana a bănuț că într-o zi aș vrea să îl caut și pe tatăl meu necunoscut.

Aveam vârsta de 4 ani când i s-a spus că un cuplu de francezi ar dori să mă adopte. Pentru aceasta, trebuia să semnez o hârtie. Ana nu a înțeles diferența dintre a fi dat în îngrijirea unei familii (foster), care era ceva temporar, și adopție. Ana era tânără, singură și ușor de impresionat. După ce a semnat documentul, care s-a dovedit a fi un act de renunțare la copil, directorul și avocatul au făcut-o să înțeleagă că nu mă va lua înapoi

niciodată. La scurt timp, Ana a fost anunțată că am suportat o operație la ochi și că nu am mai fost adoptată deoarece, din păcate, în urma operației, am murit.

De la tatăl meu biologic, Ana a păstrat doar o fotografie și amintirea numelui său. Ana a bănuț că într-o zi aș vrea să îl caut și pe tatăl meu necunoscut. Echipa de filmare a documentarului m-a ajutat să-l găsesc. Întâlnirea cu tatăl meu biologic a fost total neașteptată.

Am găsit mai multe adrese cu numele tatălui meu biologic. După câteva ore de căutare, ne îndreptăm către centrul orașului Alba Iulia. În fața unei clădiri, o femeie în vârstă de 50 de ani citește. Numele ei este Monica. Traducătorul nostru o întreabă dacă îl cunoaște pe Nicolae - acesta era numele tatălui meu. „Da, este soțul meu!”, răspunde. Cu un zâmbet larg, femeia adaugă: „Știu cine sunteți!”. Ne invită în apartament și vorbește la telefon cu soțul ei și cu fiul lor, Niki. Cei doi sosesc 30 de minute mai târziu. Monica vorbește încontinuu. Este foarte surprinsă de asemănarea mea cu Nicoletta, so-

ra mea vitregă, după cum aveam să aflui. Când Niki și tatăl meu sosesc în apartament, emoțiile sunt puternice, lacrimile ne inundă ochii. Rădem, punem întrebări, facem fotografii. Urmează un telefon de la Nicoletta, care locuiește în Spania. O mare fericire invadează camera. M-am simțit foarte bine la acea întâlnire, deoarece am avut parte de o primire călduroasă și prietenoasă.

Pe calea iertării

Documentarul „Copilul diavolului”/ „L'enfant du Diable” a fost realizat în memoria tovarășilor mei, supraviețuitori ai regimului Ceaușescu. Este, de asemenea, o modalitate de a aduce un omagiu tuturor celor care au supraviețuit, au suferit și continuă să sufere consecințele dictaturii ceaușiste. Este un tribut adus tuturor celor care și-au pierdut suflul și viața. Este, de asemenea, un omagiu pe care îl aduc tatălui meu adoptiv care m-a încurajat să-mi găsesc mama biologică. Acesta a murit în timp ce eram însărcinată cu fiul meu, în luna a treia de sarcină. Sunt pe calea iertării care mă eliberează de furie și de ură. Sunt norocoasă că am închis „bucla” căutări-

lor despre originea mea și că am o relație sănătoasă cu familia mea biologică. Ulterior, am ajuns să fiu interesată de alte povești referitoare la adopțiile din România. Așa am cunoscut-o pe Laura Giraud, care este, la rândul ei, adoptată din România. Întâlnirea noastră ne-a permis să privim mai profund complexitatea adopției - a adoptatului, a familiei adoptive și a familiilor biologice care sunt, în general, uitate.

Am constatat că există foarte puține servicii care oferă activități de urmărire sau asistență în procesul de căutare a originilor persoanelor adoptate. În opinia mea, adoptatul, familia adoptatoare și familia biologică trebuie să primească informații și sprijin în timpul procesului, de aceea importanța companierii de către profesioniștii instruiți în căutare și reunificare înainte, în timpul și după căutare. Drept urmare, am co-fondat asociația franceză Orphelins de Roumanie, cu misiunea de a oferi un serviciu de suport personalizat pentru căutarea originilor, deoarece există o cerere în creștere în Franța, Europa și la nivel internațional.

Detalii despre documentar sunt disponibile la contact@orphelinsderoumanie.org

Designerul Carmen Emanuela Popa, partener vizual la Academia UNESCO a Tinerelor Femei 2017

Designerul român Carmen Emanuela Popa stabilește, prin conceptul colecției „56 Route”, o traiectorie vizuală cu un puternic mesaj anti-violență, în cadrul proiectului internațional „Academia UNESCO a Tinerelor Femei - Lupta împotriva Xenofobiei, Extremismului și Agresiunii”, inițiat de Comisia Națională a României pentru UNESCO, în perioada 23-29 August 2017.

Carmen Emanuela Popa, un designer emergent, este cunoscută drept o adeptă a avangardei și a militanțismului în plan conceptual asupra problematicilor sociale.

„56 Route” este un manifest al femeii în modernitate care se confruntă cu agresiunea sub cele mai diver-

se forme, cu intoleranța și violarea intimității afective.

Omul acestui început de mileniu are nevoie, mai mult ca oricând, de un pseudo-ghidaj de ordin fizic, psihologic și emoțional. Relaționările sale directe sau indirecte devin din ce în ce mai anevoioase, ele fiind destinate probabilității.

„Virează la dreapta!” este îndemnul unei societăți al cărei „Paradis”, sub singura sa formă știută / neștiută, rămâne doar un peisaj imaginar. Oamenii nu pot trăi ghidați ireversibil, după semne convenționale și vor resimți nevoia unui aparat de ghidare emoțională, a unui ideatic „GPS afectiv”. Vor degusta metafora, ca pe cea mai rară formă de nutriție, vor face eforturi suplimentare de a toniciza emoția și de a-și însuși contemplarea frumuseții absolute, care compune, în retorica sa discursivă, o parte din frământările, dar și poematica unei esențe pacifiste a acestei lumi.

Expoziția „56 Route”, semnată de designerul Carmen Emanuela Popa, a fost inaugurată odată cu deschiderea oficială a Academiei Tinerelor Femei, la Institutul Cultural Român, din București, pe data de 23 august 2017.

Lucrările sale au un *password* cu trimiteri directe la artă, ca formă esențială de discurs formal și cromatic. Carmen Emanuela Popa este un artist anti-sistem, pentru că aduce în prim-plan condiția omului contemporan, pornind de la nivelul unei filosofii superioare a existențialului.

În anul 2014, Carmen Emanuela Popa a prezentat *WOMAN N*, la Moscova, în cadrul *Mercedes Benz Fashion Week Russia*, o viziune a fe-

meii care, sugestiv, a fost intitulată de presa internațională un „refugiat al viitorului”.

Carmen Emanuela Popa a militat pentru pace la Paris, pe 25 septembrie 2015, de Ziua Internațională a Păcii, cu piese din colecția „*Contemporary Unknown Soldier*” / „*Soldatul Necunoscut Contemporan*”, colecție pentru care a primit premiul *The Best Catwalk*, în cadrul *Athens Xclusive Designers Week*.

„*Soldatul Necunoscut Contemporan*” este un elogiu dedicat singurătății omului zilelor noastre care poartă mai multe bătălii pentru a-și câștiga existența, a trăi în siguranță și a impune virtuți, una dintre cele mai înalte forme de auto-exprimare. Omul este un cântec anonim și unic în lumina imaterială a unei duminici. Soldatul necunoscut de astăzi îl puteți întâlni deseori ca un simplu trecător sau ca pasager călătorind cu viteză brutală în metroul paralel. El este un erou ne-medaliat, care apără „poezia” acestei lumi.

Lucrările din „*Soldatul Necunoscut Contemporan*” au fost expuse la ceremonia de închidere a „Academiei UNESCO a Tinerelor Femei - Lupta împotriva xenofobiei, extremismului și agresiunii”, la sediul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO, pe 28 august 2017.

Carmen Emanuela Popa - Portret

Este absolventă a Facultății de Arte Decorative și Design din cadrul Universității Naționale de Arte, București, cu un Master în Fashion Design / Strategii de Modă și Costum / UNAB. În prezent, este doctorand în cadrul aceleiași universități, în domeniul Arte Vizuale, secția Modă, cu o temă ce abordează migrarea simbolisticii obiectului vestimentar către obiectul de artă contemporană.

Conceptele sale neconvenționale au apărut în publicații precum „*British Vogue*”, „*Tatler*” (UK), „*Huffington Post*”, „*Parismodes TV*”, Agenția ITAR-TASS, în presa de specialitate din Rusia, Ucraina, Grecia, România.

Pentru mai multe informații puteți vizita: www.carmenemanuelapopa.com.

Uniunea Elenă din România, punte între culturi

Participanții la Academia UNESCO a Tinerelor Femei au învățat despre una dintre cele mai vechi culturi din lume printr-o vizită la sediul Uniunii Elene din România.

▶ **Întâlnirea cu membrii Uniunii Elene a fost încă o dovadă a tradiționalei ospitalități grecești. Timp de câteva ore, participanții au simțit că au călătorit pe o mică insulă grecească, înconjurată de atenția și bunăvoința gazdelor. Doamna Maria-Ekaterini Papachristopoulou-Tzitzikosta, președinta Comisiei Naționale a Greciei pentru UNESCO, a vorbit despre importanța promovării istoriei și culturii elene în România și în Europa. Doamna Olimpia Bânda, secretar general al Uniunii Elene din România și doamna Ana Nicola, consilier educațional, au prezentat numeroasele activități ale centrului.**

Uniunea Elenă din România este o organizație neguvernamentală, apolitică. Scopul său este menținerea și perpetuarea identității etnice, limbii, culturii, religiei, moștenirii culturale, tradiției și continuității istorice a minorității grecești din România.

Uniunea Elenă din România a fost înființată la București la 28 decembrie 1989 și a obținut statutul juridic la 26 februarie 1990. Această organizație este constituită de comunitățile elene din România care reprezintă continuitatea istorică și juridică a comunităților grecești formate și construite aici de-a lungul istoriei. Promovează, atât în România, cât și în străinătate, cele mai înalte valori ale tradițiilor democratice ale României, apără și păstrează identitatea națională elenă, drepturile și interesele membrilor săi și, prin urmare, își exercită drepturile în mod liber.

Uniunea Elenă din România își propune să cultive relațiile istorice excelente dintre Grecia și România, să continue dezvoltarea dialogului dintre autoritățile publice locale și alte organizații nonguvernamentale precum cele ale minorităților naționale recunoscute de statul român.

Este cea mai mare comunitate de greci și heleno-fili din România, numărând peste 10.000 de membri.

Realizări

Editarea și tipărirea cărților (monografiile ale comunităților grecești din România, dicționare, manuale școlare, romane ale mai multor scriitori și personalități din Grecia și România, albume etc.), periodice (cum ar fi revista trimestrială „Elpis-Speranța” etc) și materiale promoționale; Cursuri de limba neogrecă, pe grupe de vârstă și niveluri de cunoaștere, atât în cadrul sistemului instituțional al statului român, cât și în toate comunitățile minorităților grecești din teritoriul României, cu instructori greci și români; Olimpiada de limbă neogrecă, cu fazele locale, județene și naționale, care au fost incluse în calendarul competițiilor organizate sub egida Ministerului Educației din România din 2010.

Proiectul MamaPan, brutărie socială pentru mame singure

MamaPan este o afacere de economie socială care produce pâine cu maia și produse de patiserie și care angajează mame singure și femei aflate în situații dificile.

▶ **P**rezentarea întreprinderii sociale MamaPan a fost făcută de către doamna Irina Sorescu, președinte executiv al MamaPan. Brutăria MamaPan a fost un studiu de caz de succes pentru cel de-al doilea modul al Academiei.

Brutăria MamaPan Bakery produce pâine cu maia naturală și produse de patiserie artisanale, pe cât de sănătoase, pe atât de delicioase. Produsele MamaPan nu folosesc drojii industriale, aditivi sau conservanți. În prezent, panificația produce 10 tipuri de pâine (inclusiv pâine integrală de grâu, pâine fără gluten și pâine de secară organică) și 12 tipuri de produse de patiserie artisanale, folosind rețete tradiționale și produse fără lapte sau fără zahăr.

MamaPan este, de asemenea, o afacere socială, care angajează femei din grupuri cu un nivel ridicat de vulnerabilitate și cu un risc ridicat de excludere, care le afectează pe ele și pe copiii lor. MamaPan Social, deschisă de Centrul pentru Parteneriat și Egalitate de Șanse, oferă locuri de muncă pentru mame singure sau mame cu mai mult de doi copii care au avut dificultăți în găsirea unui loc de muncă.

„Am vrut să creăm o pâine naturală și organică”

Sunt mame singure sau care au peste doi copii și trăiesc în condiții de sărăcie. Firma socială de panificație funcționează în prezent cu femei care lucrează direct în bru-

tărie, ca brutari sau ca furnizori pe mașini.

„La MamaPan, facem mai mult decât pâine, avem un scop social. Am început acest proiect din necesitatea de a oferi sprijin mamei singure în comunitate. Apoi, am intenționat să creăm o pâine naturală și organică, precum odinioară, și să dezvoltăm o afacere durabilă. Cu ajutorul femeilor care se confruntă cu provocări economice și sociale, am creat un produs sănătos pe care îl putem da comunității cu responsabilitate”, a declarat Irina Sorescu, președinte executiv al MamaPan Bakery.

Pâine delicioasă

MamaPan Bakery crează pâine delicioasă cu maia, coaptă în cuptor. Întregul proces de fabricare a pâinii, care folosește o rețetă tradițională autentică, este urmărit cu atenție și cu răbdare de femeile-brutar. Procesul tradițional de fermentare, care are nevoie de mult timp pentru a fi finalizat, asigură crearea unei pâini delicioase, menținând, în același timp, intacte toate substanțele nutritive din grâul întreg.

CSR și susținere din partea companiilor

Compania Unilever a inclus brutăria MamaPan în campania „DERO susține visele femeilor”, oferindu-i suport pentru creșterea capacității de distribuție (cumpărarea unei mașini noi pentru livrări și angajarea unui nou șofer).

„Pâinea este un cadou” este un program de CSR susținut de Kaufland. Prin acest program, compania s-a implicat în acoperirea costurilor de producție pentru pâine și produse de patiserie pentru o perioadă de un an. Pâinea și produsele de patiserie sunt livrate zilnic la zece asociații și fundații care oferă servicii copiilor din familii dezavantajate, care se confruntă cu riscuri ridicate de sărăcie, abandon școlar etc.

Susana Pletea, director editorial Burda România:
 „Femeile vor avea mereu,
 structural, în ADN,
 rolul primordial în educație”

În cea de-a cincea zi a proiectului Academia UNESCO a Tinerelor Femei, participanții s-au întâlnit la o Masă Rotundă cu Susana Pletea, director editorial Burda România. Trustul Internațional Burda este publisherul numărul unu în România, cu peste 35 de titluri print și online, acoperind numeroase domenii, de la stil de viață la călătorii și natură.

► Semnificativ este faptul că Burda România editează nu mai puțin de opt publicații destinate femeilor. Reprezentanta Burda România a venit la întâlnire cu câteva dintre publicațiile aflate în portofoliu - „Cosmopolitan”, „Femeia”, „Femeia de azi”, „Casa și Grădina”, „Practic în Bucătărie”. Revistele nu au stat nici măcar două minute așezate pe mese, pentru că au fost luate la răsfoit de tinerii, și mai ales de tinerele participante la întâlnire. Chiar dacă nu înțelegeau limba română, era evident că fotografiile impecabile, din paginile revistelor glossy spuneau la fel de mult precum cuvintele. Subiecte referitoare la munca într-o redacție, alegerea temelor, alcătuirea sumarului unei reviste, problematica de gen, trecerea de la print la online, rețele de socializare - toate acestea au suscitat dezbateri vii printre participanții la Academie.

Suntem diferiți, dar împărtășim aceleași valori

În discuțiile cu tinerii participanți la Academia UNESCO a Tinerelor Femei, doamna Susana Pletea a avut câteva intervenții originale, propunând acestora ca lectură, pe viitor, cartea sa favorită, „Dune” de Frank Herbert.

„Recitesc toată seria Dune în fiecare an, pentru că de fiecare dată descopăr noi valențe. Mi se pare că surprinde foarte bine spiritul uman și felul în care omul are nevoie de societate. Arhetipal, urmărim mereu și mereu aceleași lucruri fără să ne dăm seama. Chiar dacă trăim diferit azi față de ceea ce am trăit ieri, unele lucruri nu se schimbă. Femeile au avut și vor avea mereu, structural, în ADN, rolul primordial în educație, iar acest lucru este minunat!”, a spus Susana Pletea. Întâlnirea cu reprezentanta Burda România ar putea să fie rezumată în câteva cuvinte: entuziasm, comunicare, plăcerea de a vorbi cu oamenii, de a împărtăși.

Susana Pletea, director editorial Burda România:

Este plăcut să știi că vine cineva din urmă

„Tinerii aceștia îți transmit mult entuziasm și împreună cu ei parcă vrei să te dezvolți și tu și să fii ca ei. Eu vin dintr-o companie în care lucrez de 20 de ani, am colegi de cel puțin 10 ani cu mine și ceva nou este întotdeauna binevenit. Când reușim să facem rost de un coleg nou și tânăr, simțim că ne umplem și noi de tinerețea și entuziasmul lui. Pe de altă parte, suntem și noi niște entuziaști, în fiecare zi, pentru că altfel nu am lucra în presa românească scrisă și ne-am căuta alte joburi.

Prima constatare, pentru mine, după această întâlnire: a fost o plăcere tinerețea lor! Sunt fete foarte tinere și sunt implicate în probleme sociale și de interes general, nu numai în România, ci la nivel mondial. Este plăcut să știi că vine cineva din urmă, că tânăra generație nu este interesată doar de faimoasele pagini din social media și de conținut online. Este frumos să constăți că oamenii din tânăra generație sunt capabili, să constăți că sunt interesați de ce se întâmplă pe stradă, în spatele blocului, în societate, dincolo de țara lor de origine și că vor să schimbe ceva”.

Susana Pletea,
director editorial
Burda România

Proiectul „Metamorfoze”, pas cu pas

Proiectul „Metamorfoze”, creat și implementat de Clubul Alumnus pentru UNESCO, este un proiect internațional care propune anual teme de mare valoare (tabere educaționale și creative), destinate să stimuleze ideile, talentele și ambițiile tinerilor pentru a realiza lucrări artistice, precum expoziții, filme și spectacole și un spațiu virtual conceptual pentru o identitate europeană, văzută în multe aspecte: culturală, etnică, științifică și artistică.

Scopul proiectului este de a întări sentimentul unei identități europene ca un quantum al identităților naționale și regionale, de a promova schimburile culturale prin accesul la examinarea și utilizarea informațiilor despre țările europene, consolidând astfel ideea unei identități europene „tangibile”, propusă ca răspuns la integrarea diversității etnografice și a minorităților europene. Proiectul a fost prezentat de Daniela Popescu și Anca Dumitrescu.

Clubul Alumnus pentru UNESCO este o organizație creată în 2000, care reunește membri din 10 țări. Este parte a Federației Române a Asociațiilor, Centrelor și Cluburilor UNESCO

și, implicit, a Federației Mondiale și Europene a Cluburilor pentru UNESCO. Clubul este format, în principal, din tineri studenți, iar scopul său este de a oferi membrilor săi oportunitatea de a se implica în proiecte care au ca obiectiv dezvoltarea experienței acestora în domeniul de studiu selectat. Prin afilierea sa la UNESCO, Clubul Alumnus are acces la o rețea importantă de informații privind activitățile desfășurate în domenii precum educația, știința, cultura și comunicarea.

Memoria Metamorfozelor

An de an, acest proiect este inclus pe agenda Federației Mondiale

și Europene a Cluburilor, Centrelor și Asociațiilor pentru UNESCO:

■ **Iulie 2009 - Metamorfozele I - Identitatea europeană:** La Sinaia, România, 16 tineri din 7 țări au colaborat pentru a propune 3 proiecte pentru un muzeu al identității europene: EUROMORPHO, EUROPEION, EUROFLUX; proiectele au fost prezentate în timpul unei expoziții la Paris, în octombrie 2009.

■ **Iunie 2010 - Metamorfozele II - Femeia din Europa:** Evenimentul s-a încheiat cu expunerea unui film creat de participanții din 7 țări privind situația femeii

Anca Dumitrescu

lor din Europa. Proiectul a avut loc la Tergnier, în Franța.

■ **Mai 2011 - Metamorfozele III - Orașul european în contextul multiculturalității:** evenimentul a avut loc la București, România, și a reunit tineri din 8 țări; s-a încheiat cu realizarea unui film („Orașul european”).

■ **August 2012 - Metamorfozele IV - O viață dedicată UNESCO:** proiectul a urmărit realizarea unui film care aduce un omagiu personalităților care și-au dedicat viața UNESCO. Filmul pre-

zintă desemnarea plachetelor ceremoniale „O viață dedicată UNESCO”; festivitatea a făcut parte din a treia Adunare Generală a Federației Europene a Cluburilor, Centrelor și Asociațiilor UNESCO din București, România.

■ **Octombrie 2013 - Metamorfozele V: Câmpul tradițiilor interetnice - Orașul european de la Brașov:** proiectul s-a încheiat odată cu deschiderea expoziției *Orașul european* unde au fost expuse lucrările tinerilor participanți.

■ **Octombrie 2014 - Metamorfozele VI - Bucureștiul redescoperit:** proiectul a fost încheiat cu expoziția omonimă de fotografii realizate de celebrul fotograf George Dimitriu și cu albumul foto *Bucureștiul redescoperit*, care rezumă informații utile despre București - un oraș plin de farmec, de povești și care ascunde locuri uimitoare. Albumul a fost publicat în 3 limbi și conține informații turistice și istorice.

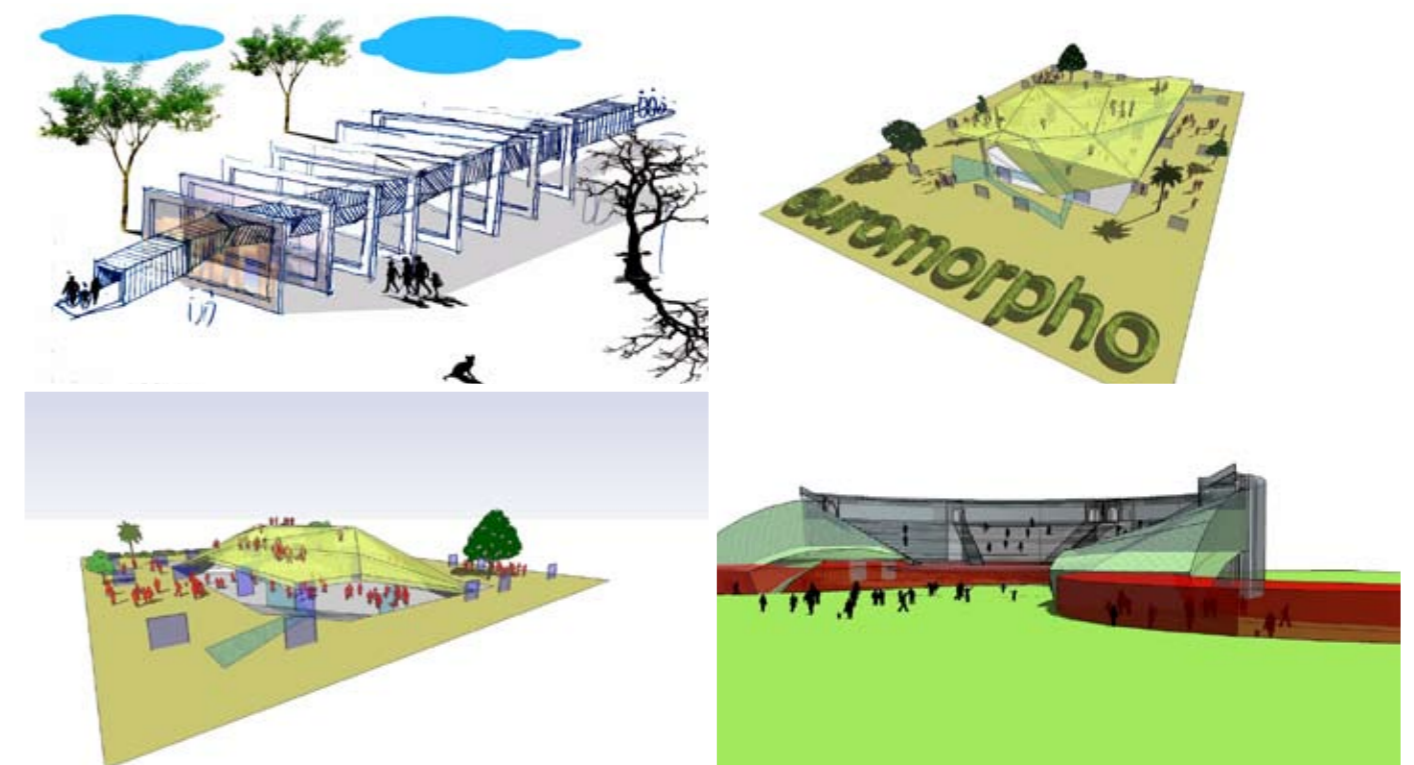
■ **Octombrie 2015 - Metamorfozele VII - Artele culinare europene tradiționale:** tineri din 18 țări au preparat mâncăruri naționale tradiționale în București, România, la Colegiul de Arte și Me-

serii UCECOM Spiru Haret. Trei sesiuni ale proiectului au fost finanțate de UNESCO.

■ **Octombrie 2016 - Metamorfozele VIII - Minorități, cultură, bunătați:** proiectul a avut ca scop încurajarea integrării culturale prin descoperirea tradițiilor culinare și a obiceiurilor creative, cum ar fi pictarea ouălor și dansurile tradiționale ale romilor, ucrainenilor, lipovenilor ruși, italienilor, bulgarilor, turcilor, tătarilor, polonezilor, sârbilor, armenilor, maghiarilor, evreilor și germanilor din Iași, România. În parteneriat cu Comisia Națională a României pentru UNESCO și Guvernul României, prin Departamentul de Relații Interetnice, a fost publicată online o carte interculturală de bucate.

■ **August 2017 - Metamorfozele VIII - Simboluri ale identității europene:** participanții din peste 10 țări s-au angajat într-o dezbatere, după care au prezentat, pe o pagină A4, cel mai reprezentativ simbol al identității europene. Paginile A4 sunt combinate pentru a crea un puzzle vizual al identității europene.

Mai multe informații sunt disponibile pe site-ul Clubului Alumnus pentru UNESCO <http://youthandmuseums.org/alumnus>

Angajamentul Centrului pentru UNESCO de la Torino și al Forumului internațional al femeilor mediteraneene

Barbara Costabello, șefa Secțiunii Tineret a Centrului pentru UNESCO din Torino, Italia, a făcut o prezentare a activităților centrului.

Centrul UNESCO din Torino este un ONG recunoscut ca centru internațional al UNESCO. Este o organizație națională de formare fondată în 1983, care planifică proiecte și activități în concordanță cu valorile UNESCO. Aceste inițiative vizează promovarea cunoștințelor și respectarea drepturilor omului, facilitarea dialogului între culturi și generații. Organizația are un Centru de Documentare deschis publicului.

Din 1997, găzduiește sediul **Forumului Internațional al Femeilor Mediteraneene**.

Din noiembrie 2014, găzduiește sediul **Federației Italiene a Cluburilor și Centrelor UNESCO (FICLU)**.

În Septembrie 2014, Centrul pentru UNESCO din Torino a organizat cel de-al doilea Congres Intermediar al Reuniunii Internaționale EFUCA „**Etica globală și egalitatea de șanse: contribuția femeilor la dezvoltarea Europei și a Mediteranei**”.

Congresul a reunit 220 de participanți din 16 țări: Belarus, China, Cipru, Grecia, Egipt, Franța, Israel, Italia, Maroc, Nigeria, România, Serbia, Somalia, Spania, Tunisia și SUA.

A fost structurat în trei sesiuni plene și trei ateliere tematice: **Femeile și cultura, Femeile și nutriția, Femeile și violența**.

Din atelierul Femei și Cultură a reieșit că restaurarea operelor de artă de către femei este esențială pentru memoria istorică. S-a discutat despre posibilitatea de a vorbi despre „patrimoniul” și nu doar despre „patrimoniul”. Există o lungă listă de omisiuni ale femeilor din contribuția comună, cu toții suntem familiarizați cu Leonardo, Picasso, Oscar Wilde sau Mozart, dar probabil că nu știm destul de Ipazia, Ildegarda, Artemisia Gentileschi. Contribuția femeilor la cultură ar trebui să devină un subiect de studiu care să fie introdus în școli.

Atelierul „**Femeile și nutriția**” a evidențiat rolul-cheie al femeilor în sensibilizarea și promovarea conservării și respectului pentru natură, prin evitarea risipei și prin dezvoltarea de atitudini și bune practici în domeniul alimentației, în general, și al alimentației sănătoase.

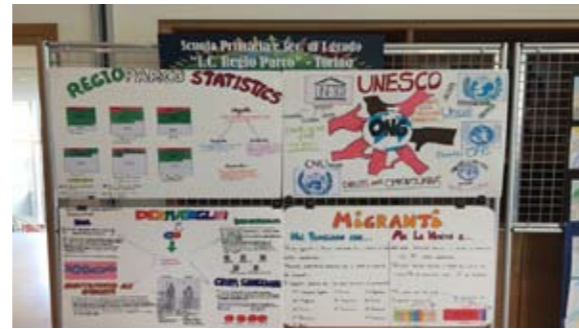
Atelierul „**Femeile și violența**” a reafirmat că drepturile femeilor sunt parte integrantă a drepturilor omului. Participanții au cerut, în mod special, dreptul fiecărui copil de a fi înregistrat la naștere, schimbarea legilor discriminatorii împotriva femeilor și promovarea educației pentru pace, integrând respectul pentru demnitatea și viața umană.

Cu această ocazie, a fost lansat concursul internațional „**Cultura, nutriția, violența: experiențele femeilor de orice vârstă și din orice țară**”. În povestirile lor, multe femei și-au împărtășit suferințele, altele și-au evocat amintirile din copilărie care au devenit experiență și învățătură, altele au scris despre speranță și libertate, altele au mulțumit unor oameni sau întâmplări de viață.

Declarația de la Torino, adoptată în unanimitate la 13 septembrie 2014, reafirmă angajamentul comun în continuarea activităților de salvagardare a egalității de șanse pentru toți și promovarea drepturilor omului, a dialogului intercultural, a cunoașterii și a înțelegerii reciproce.

Toate documentele oficiale și rezultatele Congresului au fost colectate într-o broșură. Această publicație are 391 de pagini și prezintă (în limbile italiană și engleză) toate contribuțiile, intervențiile și mărturiile oferite de participanți.

Forumul Internațional al Femeilor Mediteraneene este un ONG în parteneriat oficial cu UNESCO și cu Consiliul Economic și Social (ECOSOC), creat în 1992 la Valencia. Este o rețea de asociații și instituții din 20

de țări din nordul, sudul și estul Mediteranei. Din 1997, se află la Centrul pentru UNESCO din Torino, în Campusul ONU. Scopul său principal este de a promova colaborarea și schimbul de experiență între femeile din bazinul mediteranean și Balcani, punând în aplicare soluții axate pe îmbunătățirea egalității de șanse.

Dintre numeroasele sale activități, putem reaminti cursurile de formare desfășurate la Torino, în perioada 2000-2003 pentru crearea unei rețele de formatori de femei în bazinul mediteranean, pe tema „**Femeile, știința și dezvoltarea**”.

Rezultatele au fost:

- implementarea a 20 de proiecte de dezvoltare în: Albania, Algeria, Egipt, Iordania, Liban, Maroc, Palestina, Siria, Tunisia și Turcia și formarea a aproximativ 3.000 de formatori femei;

- dezvoltarea unei serii de întâlniri multilaterale și bilaterale, care implică femei din Italia, din țările balcanice și din China;

- Crearea site-ului <http://www.womensciencenet.org/>

În 2004, IMWF a organizat, în Burkina Faso, masa rotundă multilaterală „**Sărăcia și subzistența: calitatea și responsabilitatea contribuției femeilor la căutarea soluțiilor**”. Această masă rotundă a adunat oameni de

știință provenind din șapte țări africane: Benin, Camerun, Coasta de Fildeș, Mali, Niger, Senegal și Togo, pentru analiza politicilor și a proiectelor realizate cu contribuția femeilor în lupta împotriva sărăciei.

Membrii Forumului Internațional al Femeilor Mediteraneene au participat la mai multe seminarii internaționale, conferințe UNESCO și întâlniri anuale ale Comisiei privind Statutul Femeilor (CSW), la sediul ONU din New York.

La 30 iunie 2017, la sediul UNESCO din Paris, a avut loc Conferința „**Puținerea soft UNESCO astăzi: Promovarea femeilor în funcții de conducere**”. De asemenea, Federația Italiană a Cluburilor și Centrelor pentru UNESCO (FICLU), formată din 150 de cluburi și centre din toată țara, este puternic angajată în promovarea egalității de gen.

CEREMONIA DE ÎNCHEIERE LA REVEDERE, BUCUREȘTI!

Pe 28 august a avut loc la sediul Comisiei Naționale a României pentru UNESCO Ceremonia de închidere a proiectului pilot „**Academia UNESCO a Tinerelor Femei - Lupta împotriva xenofobiei, extremismului și agresiunii**”.

Printre invitații de onoare la eveniment au fost Excelența Sa DI. Branko Branković, Ambasadorul Republicii Serbia în România, Excelența Sa DI. Mihai Gribincea, Ambasadorul Republicii

Moldova în România și Excelența Sa DI. Andrei Grinkevich, Ambasador al Republicii Belarus în România. După discuții, participanții s-au bucurat de un moment artistic pregătit de

Georgiana Chiriță, membră a Comunității Rușilor Lipoveni din România. De asemenea, participanții au putut admira expoziția artistei Carmen Emanuela Popa „Soldatul Necunoscut Contemporan”.

